

MÅNEDENS BUDSKAB fra Århus Stav

At være positiv...

Min hustru og jeg havde for nylig lejlighed til at deltage i et kursus, hvor nogle af hovedemnerne var: »Hvordan man med lethed undgår bekymringer og stress«, eller »Opnå energi og veloplagthed ved psykoprogrammering« og »Lær koncentrationsevnen« og sidst, men ikke mindst »Overvind tidspresset - De kan få tid til alting«.

Vi havde et godt udbytte af dette kursus og følte os klar til at tage fat på alle livets problemer straks efter, vi kom hjem igen.

En stor del af de ting, der blev behandlet på dette kursus, var som taget ud af evangeliet - men serveret på en anden måde end vi var vant til i kirken.

Ofte lader vi vort sind fylde med bekymringer - ja, ofte er vi selv på jagt efter at fylde vore tanker med det, der virker negativt på os.

Vi fylder os måske med bekymringer ved at læse om al den elendighed, der findes i dag. Aviser, radio- og TV programmer er fyldt med dette, som programmerer vore tanker og vort sind med bekymringer og negative ting.

Vi lærte på dette kursus at kaste alle disse ting bort, som kunne programmere vore tanker og sind negativt eller give os bekymringer.

Spild ikke tiden på det negative - men prøv i stedet at programmere dig selv med det positive - det der kan opbygge og glæde dig.

Hvordan gør vi det?

Først må vi gøre alt, hvad vi kan for at programmere vore tanker positivt gennem evangeliet, gennem god litteratur og ved at være i kontakt med de mennesker, som underbygger det positive. Vi bliver positive ved at være imødekommende. Give os tid til at lytte til, hvad vore medmennesker har at fortælle os, før vi farer frem efter vor egen dømmekraft og egoistiske ønsker.

Vi bliver positive ved at give af os selv og ved at gøre livet lidt bedre og lidt lykkeligere for vore medmennesker. Vi bliver positive ved at tale godt om det samfund, vi lever i, og om hvor velsignede vi er ved at leve i et land, som giver os mulighed for at tilbede Gud i harmoni med vor overbevisning.

Vi har mange velsignelser i vort hjem, som vi kan fryde os over, og som vi kan trække frem, når vi vil programmere os med det positive.

Som en mand tænker, således er han. Tænker du positivt, reagerer du også positivt, og du vil opdage, at der ikke bliver

plads for det, der kan nedbryde og bekymre.

Jeg lærte at programmere mig selv med alt, hvad der er godt, og jeg glæder mig over, at evangeliet er en fortsat kilde til at kunne gøre dette efter min egen vilje. Vi vil ad denne vej kunne gøre livet lysere og lykkeligere for os selv og andre.

K. O. Ilskov
Første rådgiver

MÅNEDENS BUDSKAB

fra København Stav

I mit sind kan jeg nogle gange se præsident Spencer W. Kimball ligge på sine knæ i bøn til vores Himmelske Fader, og jeg kan ligeledes i tankerne høre nogle af hans ord: »Fader, ved områdekonferencen i København, Danmark, i 1976, lod du mig love de hellige i Danmark, Norge og Sverige, at de i disse lande ville få mange stave, samt at der også ville blive bygget et tempel. Der er nu gået 4 år siden da, og kun i langsom takt er antallet af stave nu kommet op på 46, men et tempel er der endnu ikke kommet til at betjene de hellige. Hvorfor Herre, lod du mig love de hellige disse ting, hvis det ikke var din hensigt, at det skulle ske foreløbig?«

I filmen »Himlens sluser« ser vi også ved en lejlighed præsident Lorenzo Snow på sine knæ i bøn til Herren, og hører ham udtale disse ord: Hvorfor, Herre, lod du mig love de hellige i St. George, at de skulle få regn, hvis det ikke var din hensigt, at de skulle have regn?«

Kan I huske, hvorfor præsident Snow udtalte disse ord? Lad mig kort fortælle det. Herren havde inspireret præsidenten til at tage til St. George, men havde ikke fortalt ham hvorfor. Og først da præsident Snow talte til de forsamlede, åbenbarede Herren hensigten med rejsen for ham, hvorefter han kunne fortælle de hellige, hvad de skulle gøre, og hvorfor Herren ikke var tilfreds. De blev her pålagt at være lydige mod et af Herrens bud, i dette tilfælde tiendeloven. Videre ser vi i filmen, hvorledes de hellige straks adlød denne lov, og bragte en tiendedel til biskoppen, og ikke kun en tiendedel, men den bedste tiendedel af, hvad de havde. På dette grundlag kunne præsident Snow i retfærdighed gå til Herren og stille Ham det spørgsmål, som han gjorde.

Kan præsident Kimball på samme måde i retfærdighed gå til Herren? Har vi gjort alt, hvad vi kan, for at profetens ord skal gå i opfyldelse, eller venter vi på, at Herren selv opfylder dem på sin egen måde?

Præsident Kimball har ved flere lejligheder givet følgende enkle fremgangsmåde til at være lydig mod den befaling at give evangeliet til andre: »Fader, tag du ledelsen. Udvælg med bøn i hjertet en familie eller to blandt alle jeres slægtninge eller venner, som I så vil præsentere for kirken. Og kontakt dem så. Måske kan I planlægge en familieaften sammen med dem på en anden aften end mandag, eller være sammen med dem på en anden måde - der er så mange muligheder. Og når disse mennesker viser interesse, så arranger det sådan gennem jeres wards- eller grensleder, at de og missionærerne inviteres ind i jeres hjem for at høre budskabet om genoprettelsen. Hvis I følger denne enkle procedure, vil I bringe et antal gode familier ind i Kirken«.

Jeg tror, at tiden nu er inde. Ja, at den hele tiden har været det, til at sige som Nephi siger det i 1. Nephi 3:7, »Jeg vil gå og gøre det, som Herren har befalet, thi jeg ved, at Herren ikke givermenneskene nogen befaling, uden at han åbner en udvej for dem, så de kan udføre det, som han befaler dem«.

Og Herren vil åbne en udvej for hver enkelt, om vi kun først gør alt, hvad vi selv kan. Det er op til os, at Herrens ord skal gå i opfyldelse.

Johan S. Koch
Første rådgiver

Referat af stavskonferencen i Århus lørdag-søndag den 7.-8. juni 1980

Lørdag:

Kl. 9.30-11.00: Fireside for de unge fra 14 til 26 år.

Stavspræsident *Knud B. Andersen* talte om vigtigheden af at tage på mission, om ikke altid at gøre det, man har lyst til, men vurdere hvad der er godt for en, om ikke at lade følelserne løbe af med sig, men have tålmodighed.

Ældste Theodore M. Burton talte om vigtigheden af at fuldføre en mission. En ung missionær fik sine forældre i kirken ikke ved at prædike for dem, men ved at udtrykke sin kærlighed til dem og være et godt eksempel. Ældste Burton talte endvidere om det rette forhold mellem mand og kvinde.

(Til stede: 90).

Kl. 11.10-12.30: Afslutning for Institut Syd med uddeling af diplomer.

Kl. 13.00-17.00: Sportsarrangementer for de unge fra 14-26 år.

Kl. 16.00-18.00: Ledèrskabsmøde for præstedømmet.

(Til stede: 80).

Ældste Th. Burton talte udfra emnet »Alt er muligt, hvis vi vil tro«. Han talte om præstedømmets pligter, om vigtigheden af hjemmelærearbejdet, og hvordan det udføres mest effektivt.

Kl. 19.00-21.00: Konferencens aftenmøde. Emne: »Hjemmet og hjemmets betydning for os«.

Århus grenskor sang »O den skønne vej«.

Karl Ove Ilskov talte om at styrke hjemmet ved efterlevelse af evangeliet. Undlad aldrig at undervise dit barn. Fortæl dem, at det er noget positivt at fejle, så vi kan lære af fejlene. At styrke familien er mange ting bl.a. at leve i et harmonisk parforhold, at efterleve visdomsordet, at fjerne det, der er negativt og nedbrydende for én.

Jette Lauritsen talte om hjemmet som den største og vigtigste læreplads. Vi må beskytte vore hjem mod den ondes angreb, holde åndelig hovedrengøring og jage det onde væk, før det bliver en ødelæggende flamme. Advarsel mod den moderne musiks dårlige tekster. Den onde triumferer, hvis vi synger med på dårlige tekster. Hvis vi går i stå, går vi tilbage.

Kim Rosenkilde talte om »Hvordan min familie og hjemmet har været med til at styrke mit vidnesbyrd«. Om sang, musik, bøn og sammenhold. Om vigtigheden af at deltage i kirkens programmer. Hjemmet er det mest effektive sted til belæring af rette principper.

Billedbåndet »Familien og hjemmet« blev vist.

Ældste Th. Burton talte om hjemmet som kirkens grundpille. Fire forskellige betydninger af ordet »kærlighed«. Lyt til børnene, når de ønsker at tale med jer. Hvis I ønsker at have succes i jeres hjem, så sig til jeres hustru: »jeg elsker dig«. Vær opmærksom, hjælpsom, galant. Forældre, påskøn jeres børn i stedet for at være kritiske. Fortæl dem, at I elsker dem og er stolte af dem. Børn, hjælp til uden I bliver bedt om det. Sig og vis, at I elsker hverandre.

(Til stede ved dette møde ca. 350).

Alle lørdagens møder blev holdt i kirkebygningen, Langenæs alle.

Kl. 21.00-23.00 var der dans for de unge.

Om **søndagen** holdtes alle møder i Møllevang Skolen.

Kl. 9.05-10.30: Missionærmøde, hvor ældste Th. Burton talte.

Vi er alle missionærer. Gud har udvalgt os til at fortælle evangeliet til andre. M-M programmet: bliv venner med folk, men præk ikke for dem. Tag dem med til aktiviteter, hvis de har lyst, men pres ikke på. Bliv ved at være venner med dem.

(Til stede: 192).

Kl. 11.00-13.00: Konferencens hovedmøde.

Efter opretholdelse af kirkens generalautoriteter og stavens funktionærer afløstes forskellige brødre og søstre. Derefter skete den historiske begivenhed, at der oprettedes det første kvorum af halvfjerdser i staven. 10 brødre blev opretholdt som halvfjerdser, og halvfjerdsernes præsidentskab blev disse 7 brødre:

1 Peter Foss, Odense,
  stavens missionspræsident
2 Robert Nielsen, Odense
3 Poul Erik Buur, Esbjerg
4 Holger Klausen, Fredericia
5 Benny Kristensen, Ålborg
6 Rasmus Jensen, Randers
7 Bent Sørensen, Fredericia.

Desuden blev der opretholdt 3 nye ældster.

Staven har nu 7 fuldtidsmissionærer og 15 stavsmissionærer.

Koret sang: »Lad ej dit hjerte tvivle«.

Knud B. Andersen talte om ikke at dømme hinanden efter ordene alene. Kirkens hensigt er at gøre os mere åndelige, så vi kan forstå skriftens ord. Om at holde sabbatsloven. Vi bryder sabbatsbudet ved *ikke* at gøre noget. Vi skal have konstruktive tanker og handlinger. Vi skal planlægge søndagen, ikke bare »slå tiden ihjel«.

Niels Ove Andersen: L.&P. 1:16 er Guds mening om menneskene i år 1831. Hvordan er det i dag? Hvis du blev arresteret for at være kristen, ville der da være beviser nok imod dig? Om trygheden ved som barn at have sin lille hånd i sin fars store hånd, jvnf. L.&P 112:10.

Missionspræsident Richard C. Jensen talte om at studere hver dag for at få større kundskab. Vi skal anvende skriften på os selv. Vi skal ikke knurre, men villigt gøre det, Gud befaler. Jvnf. 1. Nephi 3:5 ff.

Bernd J. Larsen: Mange ting kan gøre os deprimeret, men trods alt er denne verden et dejligt sted at være. Oprettelsen af halvfjerdsernes kvorum er noget historisk for Århus stav. Udtrykte taknemlighed for en jordisk far og en himmelsk Fader.

Ældste Th. Burton: Dåben er et vigtigt

princip. Om at være hyrde for fårene, jvnf. Johs 10:1-7. Dåben er en fødselsproces. Vi omgives af vand, får næring gennem Jesu blod og levendegøres ved Ånden.

Koret sang: »Mester, se, uvejret true«. (Til stede: 637).

Ebbe Rosenkilde

En vidunderlig congolesers omvendelse

Den 7. april 1979 blev *Cathe Camara Haoruna* døbt som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Søndag den 11. maj 1980, et år senere, holdt ældste Cathe sin afskedstale og rejste den samme aften til Frankrig for at arbejde som missionær i Frankrig Toulouse Missionen.

Dette lyder alt sammen som en helt almindelig omvendelse, medlemskab og missionærkaldelse, men der er nogle interessante sider af denne særlige historie.

Ældste Cathe er 24 år gammel og stammer fra Congo i Afrika. Han er sandsynligvis en af de første congolesere, der er blevet ordineret til ældste og har modtaget en missionærkaldelse - han er i hvert fald den første i Skandinavien! Ældste Cathe taler flere sprog, bl.a. russisk, fransk, engelsk, dansk og så naturligvis sit congolesiske modersmål. Eftersom hans danske er noget begrænset, gav han sin afskedstale på fransk, som så blev oversat til dansk. Efter hans tale rejste alle de danske hellige, som var til stede i den fyldte kirkesal, sig op og sang: »Gud vær' med dig til vi ses igen«.

Ældste Cathe har boet det meste af sit liv i Congo, Afrika. Efter sin fars død og efter han havde fået den højest mulige, lokale uddannelse, var ældste Cathe indstillet på at opnå en højere uddannelse i teknologi og ansøgte om et pas til Rusland, hvor han fik plads på en højere læreanstalt. Efter at have boet fem år i Rusland og fuldendt sine studier, rejste han til Frankrig, hvor hans mor og søster boede på det tidspunkt. Det var dér, ældste Cathe hørte om Mormonkirken for første gang. Kort tid derefter besøgte han i København en congolesisk ven, som arrangerede et møde med mormonmissionærerne.

Han blev begejstret over deres iver og over den ånd, de havde. Efter at have modtaget lektierne på engelsk og læst Mormons Bog og forskellige traktater på fransk fik ældste Cathe et vidnesbyrd om Joseph Smith og om gengivelsen af Jesu Kristi evangelium.

Sammen med dette vidnesbyrd kom ønsket om at udføre en mission og fortælle andre om dette store budskab. Han håbede, at han kunne få lov til at undervise sit eget folk på deres eget sprog og han satte sig det mål, at han i løbet af 1 år kunne modtage præstedømmet og en missionærkaldelse.

Da kaldelsen kom til Frankrig Toulouse Missionen, blev han glad, men det lod jo ikke til, at han ville komme i forbindelse med mange congolesere. En opringning til missionspræsidenten i Frankrig afslørede dog, at der er mange cogolesiske studerende i det område, og at ældste Cathe derfor utvivlsomt ville blive et instrument i undervisningen af hans landsmænd, som derefter kan bringe budskabet med sig til Congo! Hvilken stor velsignelse i ældste Cathes liv!

Ældste Cathe siger selv: »Jeg er kaldet til at prædike evangeliet for folk, som bor i Frankrig. Jeg ved, at kaldet kom fra Herren og at præsident Kimball er en sand profet. Hvis Herren ønsker, at jeg skal rejse til Congo en dag, så vil jeg rejse, uanset hvilken måde han benytter til at fortælle mig det. Jeg ved, at Herren elsker mig, og

han har svaret mine bønner. Jeg håber, han vil lede mig til dem, som venter på at høre om evangeliet.«

Der er kun relativt få farvede mennesker i Danmark, og derfor tilhører ældste Cathe en minoritetsgruppe, men han er en ganske særlig ånd, fin og ren, som Herren har forberedt til disse sidste dage, hvor evangeliet skal bringes til alle folkeslag på jorden. Congoleserne er nu repræsenterede af en storslået og vidunderlig ung mand, som meget vel kan være en nøgle til at åbne døren til Congo med.

Vi opmuntrer indtrængende ethvert medlem af kirken til at hjælpe os med at finde andre mennesker som ældste Cathe, som vil være værdige til at modtage evangeliet og bringe det til såvel de fire hjørner af Danmark som til de fire verdenshjørner.

Måtte vi alle tælles blandt de værdige!

Richard C. Jensen
Missionspræsident

Nye missionærer fra København stav

Den 29. april d.å. rejste ældste Bent Erik Leit fra København 3. ward til England South Missionen.

Den 13. maj d.å. rejste ældste Cathe Camara Hauruna fra Københavns 1. ward til Frankrig Toulouse Missionen.

Fra venstre: Ældste Bent Erik Leit, ældste Cathe Camara Haoruna.

Dansk film-hilsen til præsident Kimball

Da præsident Spencer W. Kimball fyldte 85 år, fejredes han bl.a. med en fødselsdagsfilm, der var stykket sammen af 1-minuts film fra alverdens lande. Filmen vistes ved en fødselsdagsfest i Tabernaklet.

Et dansk ægtepar, der overværede begivenheden, fortæller, at det danske indslag var det, der gjorde stærkest indtryk på de 7000 mennesker, der fyldte Tabernaklet: man zoomede ind på Den lille Havfrue i Københavns havn og derfra til en lille familie (familien Per Meilsø, Københavns 3. ward), hvis yngste pige holdt en lille tale på engelsk og til slut rakte en rød/hvid buket ind i kameraet.

Det danske indslag var produceret af Laterna Film efter idé og manuskript af Jørgen W. Schmidt.

JWS

Nyt om templer

Bygningen af templerne i Tokyo og Seattle er nu så vidt fremskreden, at datoerne for indvielserne er fastsatte.

I Tokyo vil der blive holdt åbent hus for offentligheden fra den 16. september til den 18. oktober d.å. med gentagne sessioner den 28. og 29. oktober. Som præsidentpar er kaldet Dwayne og Peggy Andersen.

I Seattle vil der blive holdt åbent hus fra den 7. oktober til den 8. november d.å. Indvielsen sker den 17. november og sessionerne gentages fra den 18. til den 21. november. Som præsidentpar er kaldet F. Arthur og søster Kay.

Bygningen af Jordan River templet i South Jordan, Utah, skrider planmæssigt frem. Templet påbegyndtes den 9. juni 1979, og man er nu nået til anden etage. Det forventes, at alt det ydre bygningsarbejde er færdigt ved slutningen af dette år, hvorefter man kan begynde på det indvendige, så templet kan indvies i midten af 1981.

Templet i St. George, Utah, var i et døgn i april d.å. åbent for sessioner i alle 24 timer.

Dette skete for at mindes 103 års dagen for templets indvielse den 6. april 1877 og også for at fejre kirkens 150 års fødselsdag.

Sessionerne begyndte ved midnat, og da man nåede til næste midnat, var der afholdt 42 sessioner, og der var udført 4.700 endowments.

(Fra Church News)

---

150 års jubilæumsbal

Den 9. maj fejrede Århus stav kirkens 150-års jubilæum ved en stor festaften i Rundhøjhallen i Århus.

Fra alle stavens ward og grene var mødt, omkring 300 mennesker i jubilæumshumør og i alle mulige slags festklædninger.

Klokken 19.00 gjordes klar til indmarch, og kl. 19.20 marcheredes ind i salen, og efter opstillingen dansedes en formationsdans til tonerne af »menuetten fra Elverhøj«.

Derefter spilledes »Kong Christian«, og værtsparret Inge Karin og Karl Ove Ilskov bød på en festlig måde forsamlingen velkommen og gav oplysninger om aftenens forløb.

Biskop Palle Blønd fra Fredericia åbnede med bøn og der blev spillet op til den første times dans, hvor Leif Klitgaard og Palle Knudsen vendte plader.

Efter 1 times dans fremførtes 1. afdeling af underholdningen, der bestod af: prolog

ved Ebbe Rosenkilde, danseopvisning med Ålborg ward floor show, trompetsolo ved Carl Johan Grabe akkompagneret af Karen Bidstrup, danseopvisning ved Aarhus grens jazzballet og til sidst sang og spillede Palle Hatting for os.

Der var nu en halv times dans, hvor Bjarne Østergaard var pladevender, og derefter fremførtes 2. afdeling af underholdningen: Først en sketch ved Bjarne Østergaard og Leif Klitgaard, derefter mødte vi igen de friske piger fra Århus og Ålborg med jazzballet og floor show. Trompetsolo med klaverakkompagnement ved Carl Johan Grabe og Karen Bidstrup. Underholdningen sluttede af med et stort trylleshow ved Leif Petersen fra Ålborg.

Der sluttedes af med tre gange en halv times dans, hvor Bodil Arndt, Palle Knudsen og Leif Klitgaard var pladevendere en halv time hver.

I aftenens løb blev der under dansen serveret forskellige retter. Første gang kunne vælges mellem 3 slags smørrebrød: »Stjerneskud«, kyllingesalat og »landgangsbrød«. Næste gang serveredes islagkage, og sidste gang varm suppe med flütes. Det var pedellen Per Sørensen, der stod for serveringen.

Ved midnatstid sluttedes af med at alle sang »Altid frejdig når du går«. Grenspræsidenten fra Århus Jørn Holm Bendtsen holdt bøn, og til allersidst lød de smukke toner af »Natten er så stille« på trompet. En dejlig festaften var slut.

Forud for festen var gået et stort forberedende arbejde af disse søskende:

Grete Jensen (komponering af mad), Etta Vesting (plakatfremst.).

Niels Erik Ilskov (den dekorative udsmykning).

Palle Knudsen (teknik og lys).

Jette og Leif Klitgaard (indøvelse af danse).

Ebbe Rosenkilde

Værtsparret Inge Karin og Karl Ove Ilskov

Århus grens piger underholder med dans.

Ålborg-pigernes danseopvisning.

Formationsdansen.

St. og br. Leif Petersens trylleshow.

Carl Johan Grabe og Karen Bidstrup underholder.

Palle Hatting underholder med sang.

Olga og Wiggo Grandt Nielsen fra Odense ward i festlige egnsdragter.

Sabine og Erik Bo Jacobsen i dragter fra et bondebryllup.

Sådan ser der ud i Københavns 2. ward...

Adresse: Københavns 2. ward, Kretavej 37, 2300 København S, tlf. 01 - 55 89 22.

Biskop: Richard Andersen, Alkmaar Allé 52, 2791 Dragør, tlf. 01 - 53 61 69.

Mødetider: Søndag kl. 10.00 - 13.00.
Kl. 10.00 - nadvermøde
Kl. 11.20 - søndagsskole
Kl. 12.10 - organisations- og kvorumsmøder

2. wards udflugt til oldtidsbyen Lejre

Wardsudflugten til Lejre for 2. ward i København, som traditionelt fandt sted Kristi Himmelfartsdag, den 15. maj 1980, begyndte usædvanligt, idet den turistbus, der var bestilt til 52 personer, viste sig at være en udrangeret HT bus til højst 46 passagerer. Dette blev dog klaret ved, at man i åbningsprogrammet sang mange af vore dejlige nationale sange, medens biskop Richard Andersen resolut skaffede en ny turistbus i løbet af en ½ time.

Med en times forsinkelse gik det så af sted med Lejre som første stop.

På vejen ud delte arrangøren, br. Finn

På vejen uddelte arrangøren, br. Finn D. Larsen, information vedrørende Lejre samt gjorde opmærksom på værdien i at forstå, hvordan man kan klare sig selv uden hjælp fra et industrisamfund.

Lejre var både større og mere interessant, end mange havde forventet, med stenalder, jernalder og bondekultur fra det 19. århundrede repræsenteret.

Det var især meget interessant at se stenalderbopladsen og jernalderbyen, idet alt var lavet med primitive redskaber, og alligevel så det beboeligt og indbydende ud.

Fra Lejre gik turen kl. 14.00 videre til Selsø herregårdsmuseum og herfra videre til Jægerspris slot.

Her delte vi os i to grupper. En, der gik på slottet, og én, der legede og spillede bold. De, der hyggede sig med leg, afholdt skeløb, sækkeløb, æggekast og rundbold.

Kl. 16.45 gik det atter hjem, og kl. 18.00 stod vi på Kretavej.

Mens vi kørte fra sted til sted, sang både gamle og unge. På et tidspunkt, da de unge »skrålede i vilden sky«, udtalte en søster til arrangøren, at netop dette, at høre og føle de unges begejstring, glæde og samvær, var det bedste ved en wardsudflugt.

Ja, er det ikke netop det centrale og værdifulde? Det var en dejlig udtalelse, der peger på styrken i den årlige udflugt.

Finn D. Larsen

Oldtidsbyen i Lejre.

Sådan ser der ud i Horsens...

Adresse: Horsens Gren, Margrethevej 6, 8700 Horsens.

Adresse: Horsens Gren, Margrethevej 6, 8700 Horsens.

Grenspræsident: Henning Jensen, Højmarksvej 10, Stensballe, 8700 Horsens, tlf. 05 - 62 99 15.

Mødetider: Søndag kl. 9.00 - 12.00.

Kl. 9.00 - organisations- og kvorumsmøder
Kl. 10.00 - søndagsskole
Kl. 10.50 - nadvermøde.

Der sker noget i Horsens gren

Den 13. april kl. 11.15 afholdtes et specielt nadvermøde i Horsens gren i anledning af kirkens 150 års fødselsdag. Grenspræsidenten Henning Jensen havde udarbejdet et særligt program, hvor forskellige unge repræsenterede Joseph Smith som 14 årig, 17 årig og 22 årig. Karin Pedersen, en af grenens pionerer, fortalte om Horsens grens historie og Henning Jensen sluttede med vidnesbyrd om at den levende profet i dag giver guddommelig vejledning.

Efter nadvermødet serveredes middag for de tilstedeværende, ca. 50, praktisk arrangeret af Hjælpeforeningen. Derefter vistes en film om Joseph Smiths første åbenbaring.

Sammenkomsten sluttede kl. ca. 14.30 hvorefter mange søskende gik på kirkegården og lagde blomster på afdøde søskendes grave.

Den 26. april fyldte søskende fra Horsens gren en bus, og for en pris af 1 kr. pro person drog man på indkøbstur til Flensborg,

Fredag den 30. maj kl. 20.00 samledes ca. 40 unge fra Århus, Fredericia og Horsens GUF og EV i kirkebygningen i Horsens.

Efter velkomst ved grenspræsident Henning Jensen og bøn, vendte Kim Rosenkilde plader, og i den festligt pyntede sal blev der danset til over midnat, afbrudt af små overraskelser som ballondans, kostedans, appelsin-på-pande konkurrence og kåring af Mr. Horsens, der blev grenspræsident Henning Jensen.

Grete Jensen solgte forfriskninger (sodavand, kager, is, pølser med brød). Lidt over midnat sluttede festen.

ER

Musikaften i Københavns 4. ward

De omkring 180 tilstedeværende havde en dejlig aften, da de lørdag den 31. maj 1980 deltog i en musikaften, som Københavns 4. ward havde arrangeret, og som blev afholdt under præsidium af biskoprådet.

Programmet bestod af ikke mindre end 20 punkter, som var en blanding af optræden og fællessange, og det blev præsenteret af aftenens konferencier, søster Ruth Røder.

De optrædende var hovedsagelig elever af søster Sonja Kristoffersen og søster Inger Rasmussen, og det var dejligt at opleve de unge menneskers talentfulde fremførelse af programpunkterne, som spændte fra »Für Elise« over »Hænderne« og »Tema af Chopins Impromtu Op. 29« til »Aftenklokkerne«. Det lover godt for musiklivet i Københavnsområdet i fremtiden.

Dog var det ikke kun de unge, som viste deres kunnen, men også den ældre generation samt 4. wards kor var med på programmet. Der skal ikke her nævnes den ene præstation frem for den anden, idet enhver ydede en udmærket indsats efter talent og evne.

For forsamlingen, som ikke mindre end 4 gange fik lov til at røre stemmerne ved at synge af vore dejlige fædrelandssange, fløj de 1½ time, som programmet varede, afsted, og det var fra mange sider, man hørte bemærkningen: »Sådan nogle aftener skulle der være nogle flere af!« da vi forlod kirkebygningen på Priorvej og tog hjem på denne dejlige forårsaften.

EEV

Sonja Kristoffersen synger »Hænderne« akkompagneret på orgel af Kirsten Petersen, på violin af Egon Bolvig og på klaver af Karen Petersen.

»Alla Turca« ved Annegrete Petersen og Torben Valgren (deres spillelærer, Inger Rasmussen, ser smilende til).

Jørgen Nielsen spiller »Aftenklokkerne«.

Jens Ole Frederiksen på violin og Torben Valgren på klaver spiller »Menuet«.

Klara Nielsen læser »Mesterens berøring«.

Jeanet Aaager spiller »Für Elise«.

Karen Petersen og en veninde spiller en duet på guitar.

Lisa Andersson synger »Angel Lullaby« akkompagneret af en veninde.

Kirkens 100 års jubilæum i 1930

- fortalt af søster Emmy Brolyng, Københavns 3. ward, som selv var til stede ved denne lejlighed.

De Sidste-Dages Helliges Missionshus, Korsgade 11, Kjøbenhavn.

»Det var søndag morgen den 6. april 1930. Der var trængsel i Korsgade på Nørrebro. Så tidligt på formiddagen som kl. 10.00 trængte folk på for at komme ind ad gitterporten i nr. 11 (over gården), hvor Mormonerne havde deres kirke. Hvad mon der var på færde? Hver søndag morgen var der søndagsskole, men denne morgen var der mange flere folk, end der plejede at komme. Alle var pyntede i deres nye forårstøj, og glade var vi og smilede til hinanden. Nogle kom alene, andre i flok. Medlemmer og besøgende blandede sig med hinanden.

Jo, anledningen var, at Mormonerne fejrede 100 års mindedag for oprettelsen af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige den 6. april 1830. Det skete i den lille by Fayette, Seneca County, New York.

Det var i virkeligheden en af de største begivenheder, der var sket i det sidste århundrede. At himlen blev åbnet, fordi en ung dreng, Joseph Smith, bad til sin himmelske fader om visdom, og at han fik svar. Det var tidernes fyldes uddeling, der blev indledt den dag.

Derfor blev den fejret over hele verden, hvor der fandtes en gren af kirken, og således også her i København, i Korsgade. Vi havde set hen til den dag i måneder og havde prøvet på at gøre den så festlig som muligt. Vi unge i koret havde øvet sange, duetter, kvartetter og musiknumre, der passede til lejligheden, og i GUF var der

Korsgade 1929, sangkoret.

skuespil og sketches.

Vores gode og dygtige missionspræsident, Holger M. Larsen, gav os mange tips og gode råd, der kunne hjælpe os i gang, og vi gik til opgaven med liv og lyst.

Vi havde ikke de muligheder den gang, som de unge har i dag med denne store aktivitetssal med scene (på Maglegårds Allé). I kirkebygningen var der én stor sal, der kunne rumme ca. 400 mennesker og en lille sal til 60-70 personer samt beboelse og kontorer for missionspræsidenten og nogle ældster. Der fandtes ikke ét eneste klasseværelse, men vi måtte benytte de private værelser, og selvfølgelig kunne man ikke have de mange klasser og aktiviteter, vi har i dag.

Men det lysnede forude, en ny kirkebygning var under opførelse i Borups Allé (Priorvej). Den skulle have været færdig efter festlighederne ved hundredårsdagen, men den blev først indviet den 14. juni 1931.

Denne specielle søndag morgen var den store sal fyldt til trængsel, og det var den igen til aftenmødet kl. 19.00. Emnet for talerne var: »Herren har igen talt til jorden«. Mange gode og inspirerende taler blev holdt af ældsterne og missionspræsidenten. Ind imellem talerne sang koret, og de forskellige musiknumre og soloer blev udført. En af korets sange hed: »Hører I stammer og slægter på jord«, og i koret lyder det: »Engle fra Himlen har bragt os Herrens hellige pagt. Gør det bekendt over land og i by. Herren har talt påny«.

Dagen efter, om mandagen, var der en banquet for kirkens medlemmer bestående af Danmarks nationalret, flæskesteg med rødkål og dessert. Hjælpeforeningens søstre stod for madlavningen, men noget helt nyt var, at det var brødrene, der serverede maden. Senere på aftenen var der underholdning med de arrangementer, vi havde øvet os på, og alle morede sig.

Da vi sluttede festen, var det lidt vemo-

digt at sige farvel til et hus, hvor vi havde haft så mange dejlige oplevelser fra vi var børn. Vi havde set og hørt mange apostle og andre generalautoriteter. Vi så fremad til de næste 50 år, og de er nu gået.

Og nu står jeg her, mine forældre er døde, de var også medlemmer, ligeledes min bedstemor og mange med dem. Mine tre brødre med deres familier er rejst til Utah med hundredvis af søskende, som lever trofast i kirken derovre.

Tiden går videre til de næste 50 år, hvor jeg håber, at mange af jer, som sidder her i aften, vil kunne fejre 200 års dagen i 2030.«

Emmy Brolyng

Jeg har hørt...

A Grand Night for Singing
med Tabernakelkoret, Columbia symfoni-orkester og solisten barytonsangeren Sherrill Milnes.

Kender du melodien Seventy Six Trombones? Hvis du gør, så skynd dig og køb denne plade og lyt til en skøn udførelse af melodien. Hvis du ikke kender den, så har du en oplevelse til gode, for denne plade skal du købe!

Det er en glæde at høre Tabernakelkoret synge operettemelodier som de gør det her. Der er en friskhed over dem, en sangglæde som virker smittende. Der er selvfølgelig andre ting på denne plade end de 76 tromboner, men de er alle værd at lytte til og glæde sig over. I tilgift får man en af Metropolitanoperaens ledende sangere at høre, nemlig Sherrild Milnes som synger baryton, en mellemting mellem bas og tenor.

Blot bryder jeg mig ikke så meget om den lidt hule klang, og en gang imellem lyder det som om han ikke formår at få tonen ud over tænderne, det er vist den amerikanske måde at synge på. Den italienske for eksempel er med lidt mere smæld.

Bortset fra denne lille indvending er det absolut en plade der skal findes i dit pladearkiv. Spil den for dine venner der ikke kender Tabernakelkoret endnu, og de vil bede om mere. En god plade.

JL

Solstrejf *med Palle Hatting*

En drøm bliver til virkelighed, for i mange år har Palle Hatting drømt om at udgive en plade med sine egne melodier og tekster - og her er den. Alle som har overværet musicalen »Solstrejf« vil nikke genkendende til de fleste af denne plades numre, men at man kender numrene i forvejen gør ikke pladen ringere - tværtimod.

Palles tekster er et kapitel for sig. De virker meget filosofiske og fortællende. »Himlen er blå« indeholder næsten et dommedagstema, melodien er en af de mest originale fra »Solstrejf«, men teksten er ny - for mig i alt fald, og handler om forureningen, hvordan luften du indånder er gift, og sidste vers lyder:

Drik ej vand eller mælk fra en ko,
som spiser græs med gift, du kan tro,
du dør, hvis du ikke passer på.
Løft dit blik og se dig omkring
og nyd de allersidste ting på jord.

Det er, hvad man kunne kalde for en sober plade. Dermed mener jeg, at den er uden de moderne, hårde beatrytmer. Enhver sidste dages hellig, som kan lide popmusik, bør anskaffe sig denne plade, og det vil ikke vare længe, før man synger, fløjter eller nynner Palles melodier. De er iørefaldende og ikke uden charme. Måske burde Palle næste gang lade nogle flere solister tage sig af hans sange. Det kunne være interessant at høre, hvordan andre ville tolke de Hattingske toner. Køb den plade!

JL